

A TANÁCS 1346/2000/EK RENDELETE
(2000. május 29.)
a fizetéseképtelenségi eljárásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 61. cikke c) pontjára és 67. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Finn Köztársaság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását tűzte ki célul.
- (2) A belső piac megfelelő működése megkívánja a több államra kiterjedő vonatkozású fizetéseképtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működését, és e cél elérése érdekében szükséges elfogadni ezt a rendeletet, amely a Szerződés 65. cikke értelmében a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik.
- (3) A vállalkozások tevékenységének egyre számosabb, több államra kiterjedő hatása van, és ezért a közösségi jog növekvő mértékben szabályozza ezt. Mivel az ilyen vállalkozások fizetéseképtelensége a belső piac megfelelő működésére is hatással van, szükség van arra, hogy közösségi jogi aktus szabályozza a fizetéseképtelen adósok vagyonaival kapcsolatos intézkedések összehangolását.
- (4) A belső piac megfelelő működéséhez szükséges az olyan körülményeket elkerülni, amelyek arra ösztönzik a feleket,

hogy kedvezőbb jogi helyzet elérése érdekében a vagyontuk vagy a bírósági eljárást egyik tagállamból a másikba helyezték (ún. „forum shopping”).

- (5) Ezeket a célokat nemzeti szinten nem lehet megfelelő mértékben megvalósítani, és ezért indokolt a közösségi szintű fellépés.
- (6) Az arányosság elvének megfelelően ennek a rendeletnek a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása tekintetében irányadó joghatósági rendelkezésekre kell korlátozódnia, valamint olyan határozatokra, amelyeket közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárás alapján hoznak, és amelyek szorosan kapcsolódnak az ilyen eljáráshoz. Ezenkívül e rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia e határozatok és az alkalmazandó jogszabályok elismerésére vonatkozóan, amelyek szintén megfelelnek ennek az alapelvnek.
- (7) A fizetéseképtelen vállalkozások vagy más jogi személyek felszámolására, bírósági megállapodásokra, egyezségekre és hasonló eljárásokra vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárások nem tartoznak a csatlakozási okmányokkal módosított ⁽³⁾, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. évi Brüsszeli Egyezmény ⁽⁴⁾ hatálya alá.
- (8) A több államra kiterjedő fizetéseképtelenségi eljárások hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében szükséges és indokolt, hogy a joghatóságra és az elismerésre, valamint az ezen a területen alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseket egy olyan közösségi jogi aktus tartalmazza, amely kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

⁽¹⁾ 2000. március 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2000. január 26-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 204., 1975.8.2. 28. o.; HL L 304., 1978.10.30., 1. o.; HL L 388., 1982.12.31., 1. o.; HL L 285., 1989.10.3. 1. o.; HL C 15., 1997.1.15. 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 299., 1972.12.31., 32. o.

- (9) E rendeletet az összes fizetésképtelenségi eljárásra alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az adós természetes vagy jogi személy, kereskedő vagy magánszemély. Azok a fizetésképtelenségi eljárások, amelyekre ezt a rendeletet alkalmazni kell, a mellékletekben szerepelnek. Harmadik személy számára pénzeszközöket és értékpapírokat kezelő biztosítókra, hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra, valamint kollektív befektetési formára vonatkozó fizetésképtelenségi eljárások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Az ilyen vállalkozások nem tartoznak e rendelet hatálya alá, mert ezekre különleges megállapodások vonatkoznak, és a nemzeti felügyeleti hatóságoknak bizonyos mértékig rendkívül széles körű felhatalmazással rendelkeznek a beavatkozásra.
- (10) A fizetésképtelenségi eljárás nem szükségszerűen jár valamely igazságügyi hatóság beavatkozásával; a „bírósg” kifejezésnek ebben a rendeletben széles körű értelmezést kell adni, és ez magában foglalja a nemzeti jogszabály által fizetésképtelenségi eljárás megindítására felhatalmazott személyt vagy szervet. A rendelet alkalmazásában az eljárásoknak (amelyek kiterjednek a jogszabályban meghatározott jogcselekményekre és alaki követelményekre) nemcsak e rendelet rendelkezéseinek kell megfelelniük, hanem azokat hivatalosan is el kell ismerni, valamint jogi hatállyal kell rendelkezniük abban a tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi eljárást megindították, és olyan fizetésképtelenségi eljárásoknak kell lenniük, amelyek az adós vagyonának részleges vagy teljes lefoglalását és felszámoló kijelölését foglalják magukba.
- (11) Ez a rendelet elismeri azt a tényt, hogy a jelentősen eltérő anyagi jogszabályok következtében nem célszerű egységesen, az egész Közösségre kiterjedő, egyetemes hatályú fizetésképtelenségi eljárásokat bevezetni. Az eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályainak kivétel nélküli alkalmazása ilyen háttér nélkül gyakran nehézségekhez vezethet. Ez vonatkozik például a Közösségben hatályban lévő, biztosítékokról szóló jogszabályokra is, amelyek jelentősen eltérnek egymástól. Továbbá egyes hitelezők fizetésképtelenségi eljárásban élvezett elsőbbségi jogai néhány esetben teljesen eltérők. E rendeletnek mindezeket két különböző módon kell figyelembe vennie. Egyrészt rendelkezést kell hoznia az alkalmazandó jogszabályokkal kapcsolatos különös szabályokra a különösen jelentős jogok és jogviszonyok tekintetében (pl. dologi jogok és munkaszerződés). Másrészt az egyetemes hatályú fizetésképtelenségi főeljárások mellett engedélyezni kellene az olyan nemzeti eljárásokat is, amelyek csak az eljárás megindításának helye szerinti államban lévő vagyontárgyakra terjednek ki.
- (12) Ez a rendelet lehetővé teszi, hogy abban a tagállamban indítsák meg a fizetésképtelenségi főeljárást, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja található. Ezeknek az eljárásoknak egyetemes hatályuk van, és céljuk az adós teljes vagyonának felölelése. Az érdekek sokféleségének védelme érdekében ez a rendelet lehetővé teszi a főeljárással párhuzamos másodlagos eljárások megindítását. Másodlagos eljárást abban a tagállamban lehet indítani, ahol az adós telephelye van. A másodlagos eljárás az adott államban lévő vagyontárgyakra korlátozódik. A főeljárással való összehangolásra vonatkozó kötelező szabályok kielégítik a Közösségen belüli egység iránti igényt.
- (13) A „fő érdekeltségek központja” az a hely, ahol az adós érdekeltségeinek kezelését rendszeresen végzi, és ez harmadik személy részéről megállapítható.
- (14) E rendeletet csak azokra az eljárásokra kell alkalmazni, amelyek esetében az adós fő érdekeltségeinek központja a Közösségben található.
- (15) Az e rendeletben rögzített joghatósági szabályok csak nemzetközi joghatóságot hoznak létre, azaz kijelölik azt a tagállamot, amelynek bíróságai fizetésképtelenségi eljárást indíthatnak. Adott tagállamon belüli illetékességet a tagállam nemzeti jogszabályai határozzák meg.
- (16) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására illetékes bíróságnak jogosultsággal kell rendelkeznie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére az eljárás megindítására vonatkozó kérelem benyújtásától kezdődően. A biztosítási intézkedések mind a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt, mind azt követően rendkívül lényegesek a fizetésképtelenségi eljárás eredményességének biztosítása érdekében. Egyrészt a fizetésképtelenségi főeljárásban illetékes bíróság jogosult kell legyen biztosítási intézkedések elrendelésére a más tagállamok területén található vagyontárgyakra vonatkozóan. Másrészt a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt, a kinevezett ideiglenes felszámolóknak képesnek kell lennie arra, hogy azokban a tagállamokban, ahol az adós telephelye található, az adott államok jogszabályai szerint lehetséges biztosítási intézkedéseket igénybe vegyen.
- (17) Abban a tagállamban, ahol az adós telephelye található, a fizetésképtelenségi főeljárás megkezdése előtt a fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtása jogának azokra a helyi hitelezőkre és a helyi telephelynek azokra a hitelezőire, illetve azokra az esetekre kell korlátozódnia, amelyeknél nem indítható meg a főeljárás annak a tagállamnak a jogszabályai szerint, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja van. Ennek a korlátozásnak az az oka, hogy a lehető legszükségesebbre kell csökkenteni azoknak az eseteknek a számát, amelyekben a területi fizetésképtelenségi eljárást még a fizetésképtelenségi főeljárás előtt kérik. A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően a területi eljárás másodlagossá válik.

- (18) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően e rendelet nem korlátozza a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásának a jogát olyan tagállamban, ahol az adós telephelye van. A fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója vagy az adott tagállam nemzeti jogszabályai szerint felhatalmazott bármely más személy kérheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását.
- (19) A helyi érdekek mellett a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás egyéb célokat is szolgálhat. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adós vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárást megindító állam jogszabályainak hatályát kiterjesztik olyan más államokra, ahol a vagyontárgyak találhatóak. Ezért a főeljárás felszámolója másodlagos eljárás megindítását kérheti, ha a vagyon hatékony kezelése ezt igényli.
- (20) A fizetésképtelenségi főeljárások és a másodlagos eljárások azonban csak az egyidejűleg folyamatban lévő valamennyi eljárás összehangolása esetén járulhatnak hozzá a teljes vagyon hatékony értékesítéséhez. Ennek legfőbb feltétele az, hogy a különböző felszámolóknak szorosan együtt kell működniük, különösen a megfelelő mennyiségű információk cseréjében. A fizetésképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének a biztosításához az ilyen eljárás felszámolója számára különböző lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokba való beavatkozásra. Például fizetőképesség helyreállítását célzó tervet vagy egyezséget kell tudnia javasolni, vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárások tárgyát képező vagyontárgyak értékesítésének felüggesztését kérni.
- (21) Minden hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, állandó lakóhelye vagy székhelye a Közösségben van, jogosultnak kell lennie arra, hogy bejelentse követeléseit a Közösségben folyamatban lévő, az adós vagyona vonatkozó fizetésképtelenségi eljárásokban. Ugyanezt kell alkalmazni az adóhatóságokra és a társadalombiztosítási intézményekre is. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának a biztosításához össze kell hangolni a bevételek elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetésképtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben szabad jogot biztosítani nekik, hogy egy másik eljárás keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők a követeléseiknek megfelelő azonos részt szereztek.
- (22) E rendeletnek rendelkeznie kell a hatálya alá tartozó fizetésképtelenségi eljárások megindítására, lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokról, továbbá a közvetlenül az ilyen fizetésképtelenségi eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatok azonnali elismeréséről. Az automatikus elismerés ezért azt jelenti, hogy az eljárás megindítása szerinti állam jogszabályainak az eljárásra gyakorolt hatásai az összes többi tagállamra kiterjednek. A tagállamok bíróságai által hozott határozatok elismerésének a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Az el nem ismerés okait ennek érdekében a szükséges minimumra kell csökkenteni. Ennek alapján kell megoldani minden egyéb olyan vitát, amelyben két tagállam bírósága egyaránt illetékesnek tartja magát a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására. Az eljárást elsőként megindító bíróság határozatát a többi tagállamnak el kell ismernie, és nem áll jogukban a bírósági határozatot vizsgálni.
- (23) A hatálya alá tartozó ügyeknél a rendeletnek rögzítenie kell a jogszabályok kollíziójára vonatkozó egységes szabályokat, amelyek alkalmazási területükön a nemzetközi magánjog nemzeti szabályainak helyébe lépnek. Egyéb rendelkezés hiányában az eljárást megindító tagállam jogát kell alkalmazni (*lex concursus*). Ennek, a jogszabályok kollíziójára vonatkozó szabálynak mind a főeljárásokra, mind a helyi eljárásokra érvényesülnie kell; a *lex concursus* határozza meg a fizetésképtelenségi eljárások minden – mind anyagi, mind eljárási – hatását az érintett személyekre és jogviszonyokra. Ez szabályozza a fizetésképtelenségi eljárások összes megindítási, lefolytatási és befejezési feltételét.
- (24) A fizetésképtelenségi eljárás automatikus elismerése, amelyre általában az eljárást megindító állam jogszabályai alkalmazandók, összeütközésbe kerülhet azokkal a szabályokkal, amelyek alapján az ügyleteket bonyolítják más tagállamokban. A jogos elvárások védelme és az eljárást megindító tagállamtól eltérő más tagállamokban folyó ügyletek biztonsága érdekében rendelkezéseket kell hozni számukra, az általános szabály alóli való kivétellel.
- (25) A dologi jogok esetében különösen szükség van az eljárást megindító állam jogszabályaitól eltérő külön kapcsoló szabályra, mivel ezeknek a jogoknak komoly jelentőségük van a hitelnyújtásnál. Egy ilyen dologi jog alapját, érvényességét és hatályát ezért általában a *lex situs* szerint kell meghatározni, és nem befolyásolhatja a fizetésképtelenségi eljárás megindítása. A dologi jog jogosultjának ezért továbbra is érvényre kell juttatnia a biztosíték tárgyának elkülönítési jogát. Ha a vagyontárgyak egy tagállam *lex situs* szerint a dologi jog alá tartoznak, de a főeljárást egy másik tagállamban folytatják, a főeljárás felszámolójának másodlagos eljárást kell tudnia kérelmezni annál a hatáskörrel rendelkező bíróságnál, ahol a dologi jogok fellelhetőek, ha az adós telephelye ott van. Ha nem indítanak másodlagos eljárást, a dologi joggal érintett vagyontárgyak értékesítéséből keletkező többletet a főeljárás felszámolója számára kell kifizetni.

(26) Ha az eljárást megindító állam jogszabályai szerint nincs lehetőség beszámításra, a hitelezőnek akkor is jogosultnak kell lennie a beszámításra, ha a fizetésektelen adós követelésére alkalmazandó jogszabályok lehetőséget biztosítanak erre. Ilyen módon a beszámítás egyfajta jogi rendelkezéseken alapuló garanciális funkcióval bír, amelyre az érintett hitelező a követelés felmerülésekor támaszkodhat.

(27) A fizetési rendszerek és pénzügyi piacok esetében is különleges védelemre van szükség. Ez vonatkozik például az ilyen rendszerekben található pozíciózáró megállapodásokra és nettósítási megállapodásokra, valamint az értékpapírok értékesítésére és az ilyen ügyletek számára előírt, különösen a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által szabályozott hitelbiztosítékokra. Az ilyen ügyleteknél az egyetlen irányadó jogszabály az érintett rendszerre vagy piacra vonatkozó jogszabály. Ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy egy üzleti partner fizetésektelensége esetén megakadályozza az ügyleteknek a kifizetési és beszámítási rendszerekre vagy a tagállamok szabályozott pénzügyi piacaira előírt kifizetési és elszámolási mechanizmusának megváltoztatását. A 98/26/EK irányelv olyan különös rendelkezéseket tartalmaz, amelyek e rendelet általános szabályainak helyébe lépnek.

(28) A munkavállalók és munkahelyek védelme érdekében a fizetésektelenségi eljárásnak a munkaviszony folytatására vagy befejezésére, valamint az ilyen jogviszony valamennyi résztvevőjének a jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatásait a megállapodásra alkalmazandó, a jogszabályi kollízió általános szabályainak megfelelő jogszabályokkal kell meghatározni. Minden más fizetésektelenségi kérdést, mint például azt, védik-e elsőbbségi jogok a munkavállaló követeléseit, és milyen helyzetük lehet az ilyen elsőbbségi jogoknak, az eljárást megindító állam jogszabályaiban kell meghatározni.

(29) A felszámoló kérésére üzleti megfontolásból közzé kell tenni a többi tagállamban az eljárást megindító határozat tartalmának lényegét. Ha az érintett tagállamban van telephely, ott a közzététel kötelező lehet. Az ilyen közzététel azonban semmilyen esetben sem lehet előfeltétele a külföldi eljárás elismerésének.

(30) Előfordulhat olyan eset, amikor néhány érintett személynek ténylegesen nincs tudomása az eljárás megindításáról, és jóhiszeműen oly módon cselekszik, amely

ellentétes az új helyzettel. Az ilyen személyek védelmében, akik azért teljesítettek kifizetést az adósnak, mert nem tudták, hogy külföldi eljárás indult, holott valójában a külföldi felszámolónak kellett volna teljesíteniük a kifizetést, biztosítani kell az ilyen kifizetés adósságcsoökkentő hatását.

(31) E rendeletnek tartalmaznia kell a fizetésektelenségi eljárások megszervezésére vonatkozó mellékleteket. Mivel ezek a mellékletek kizárólag az egyes tagállamok jogszabályaira vonatkoznak, a Tanácsnak különös és alapos oka van arra, hogy a tagállamok hazai joga bármilyen módosításának figyelembevétele érdekében fenntartsa magának a jogot e mellékletek módosítására.

(32) Az Egyesült Királyság és Írország, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban, értesítésben fejezte ki részvételi szándékát e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.

(33) Dánia, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, e rendelet elfogadásában nem vesz részt, ezért e rendelet nem kötelezi, alkalmazása rá nem vonatkozik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet fizetésektelenségi eljárásokra kell alkalmazni, amelyek az adós részleges vagy teljes vagyonlefoglalását és a felszámoló kijelölését foglalják magukban.

(2) E rendelet nem vonatkozik harmadik személy számára anyagi eszközök vagy értékpapírok őrzését magukban foglaló szolgáltatásokat nyújtó biztosítókra, hitelintézetekre, befektetési vállalkozásra vonatkozó fizetésektelenségi eljárásokra, illetve kollektív befektetési formára.

⁽¹⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) a „fizetési képtelenségi eljárás” az 1. cikk (1) bekezdésében említett eljárások. Ezeknek az eljárásoknak a felsorolását az A. melléklet tartalmazza;
- b) a „felszámoló” bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek az a feladata, hogy az adós rendelkezése alól kivont vagyont kezelje, illetve felszámolja, vagy felügyelje az adós tevékenységét. Ezeknek a személyeknek és szervezeteknek a felsorolását a C. melléklet tartalmazza;
- c) a „felszámolási eljárás” olyan, az a) pont szerinti fizetési képtelenségi eljárás, amely az adós vagyonának értékesítését foglalja magában, beleértve az olyan eljárást is, amely egyezséggel vagy a fizetési képtelenséget lezáró egyéb intézkedéssel zárult, vagy amelyet a vagyon hiányos volta miatt zártak le. Ezeknek az eljárásoknak a felsorolását a B. melléklet tartalmazza;
- d) a „bírósg” a tagállamban fizetési képtelenségi eljárás megindítására vagy az ilyen eljárások során határozathozatalra felhatalmazott igazságügyi vagy bármely egyéb, hatáskörrel rendelkező szerv;
- e) a „határozat” a fizetési képtelenségi eljárás megindítása vagy a felszámoló kijelölése vonatkozásában az ilyen eljárás megindítására vagy a felszámoló kijelölésére felhatalmazott valamely bíróság határozata;
- f) „az eljárás megindításának időpontja” az az időpont, amikor az eljárást megindító határozat hatályba lép, függetlenül attól, hogy végleges határozatról van-e szó;
- g) „a tagállam, amelyben a vagyon található” a következőket jelenti:
- ingó tulajdon esetében: az a tagállam, amelynek a területén a tulajdon elhelyezkedik,
  - a közhitelű nyilvántartásba bejegyzendő, vagyontárgyakra és jogokra vonatkozó tulajdonosi jogok vagy a bejegyzésükre szóló felhatalmazás esetében: az a tagállam, amelynek a felügyelete alá a nyilvántartás tartozik,
  - követelések esetében az a tagállam, amelynek területén a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően a követeléseket teljesíteni köteles harmadik fél fő érdekeltjeinek központja található;

- h) a „telephely” bármely olyan működési hely, ahol az adós nem átmeneti jellegű gazdasági tevékenységet folytat emberi erőforrással és termékekkel.

3. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) A tagállamok bíróságainak azon a területen, ahol az adós fő érdekeltjei találhatóak, hatáskörrel kell rendelkezniük a fizetési képtelenségi eljárás megindítására. Társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a létesítő okirat szerinti székhelyet kell tekinteni a fő érdekeltjeinek központjának.

(2) Ha az adós fő érdekeltjeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik hatáskörrel az adós elleni fizetési képtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén belül is. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak.

(3) Ha a fizetési képtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, a (2) bekezdés szerint indított minden további eljárás másodlagos eljárás. Ezeknek az utóbbi eljárásoknak felszámolási eljárásoknak kell lenniük.

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetési képtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetési képtelenségi főeljárás megindítása előtt csak akkor lehet megindítani:

- a) ha azok miatt a feltételek miatt, amelyeket annak a tagállamnak a jogszabályai állapítanak meg, amelynek területén belül az adós fő érdekeltjeinek központja található, nem lehet megindítani az (1) bekezdés szerinti fizetési képtelenségi eljárást; vagy
- b) ha a területi fizetési képtelenségi eljárás megindítását olyan hitellel szemben kérelmezte, akinek az állandó lakóhelye, szokásos tartózkodási helye vagy székhelye abban a tagállamban van, amelynek területén a telephely található, vagy akinek a követeleése a telephely működéséből fakad.

4. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a fizetési képtelenségi eljárásra és hatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják, a továbbiakban az „eljárást megindító állam”.

(2) Az eljárást megindító állam jogszabályai határozzák meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meg kell határozni:

- a) mely adós ellen lehet fizetéseképtelenségi eljárást indítani;
- b) a vagyontárgyakat, amelyek a vagyon részét képezik, és az adós által a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően megszerzett vagy rá átruházott vagyontárgyak kezelését;
- c) az adós és a felszámoló vonatkozó jogait;
- d) azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;
- e) a fizetéseképtelenségi eljárásnak azokra az érvényes szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben az adós szerződő fél;
- f) a fizetéseképtelenségi eljárásnak az egyéni hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait, a folyamatban lévő peres eljárások kivételével;
- g) az adós vagyonával szemben támasztott követeléseket és a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;
- h) a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;
- i) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályait, a követelések és a hitelezők jogosultságának rangsorolását, akik egy dologi jog vagy egy beszámítás révén a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően részleges kielégítést nyertek;
- j) a fizetéseképtelenségi eljárás – különösen megegyezés által történő – befejezésének feltételeit és hatásait;
- k) a hitelezőket a fizetéseképtelenségi eljárás befejezése után megillető jogokat;
- l) a fizetéseképtelenségi eljárás során felmerült költségek és kiadások viselését;
- m) valamennyi hitelezőnek hátrányt okozó jogcselekmények semmisségére, megtámadhatóságára és hatálytalanságára vonatkozó szabályokat.

5. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira az adóshoz tartozó olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyak – legyen akár olyan meghatározott, vagy meghatározatlan

vagyontárgyak összessége, amelyek összetétele időről időre változik – tekintetében, amely az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén belül található.

(2) Az első bekezdésben említett jogok különösen a következők:

- a) a vagyon értékesítésének vagy értékesíttetésének joga, az e vagyonból származó bevételből vagy jövedelemből történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog révén;
- b) kizárólagos jog követelés behajtására különösen elzálogosítás vagy a követelés biztosítéki célú engedményezése révén;
- c) a vagyontárgyak kiadásának joga és/vagy kárigény érvényesítése azzal szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;
- d) hasznélvezeti jog.

(3) A közhitelű nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jog, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak tekintendő.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra vonatkozó jogcselekményeket.

6. cikk

Beszámítás

(1) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék az adós követeléseivel szemben, amennyiben a fizetéseképtelen adós követelésére alkalmazandó jogszabályok az ilyen beszámítást megengedik.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra vonatkozó jogcselekményeket.

7. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Egy dolog vevője ellen indított fizetéseképtelenségi eljárás nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az eljárás megindításakor a vagyontárgy az eljárást megindító államtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A dolog eladója ellen a dolog átadása után indított fizetéseképtelenségi eljárás nem képezi az adásvétel érvénytelenítésének vagy az adásvételtől történő elállásnak az alapját, és nem gátolja a vevőt a tulajdonjog megszerzésében, ha az eljárás megindításakor az eladott dolog az eljárást megindító államtól eltérő tagállam területén belül volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra és hatálytalanságra vonatkozó jogcselekményeket.

8. cikk

Az ingatlantulajdonra vonatkozó szerződések

A fizetésképtelenségi eljárásnak az ingatlantulajdon megszerzésére vagy használati jogot biztosító szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a jogszabályai szabályozzák, amelynek területén az ingatlantulajdon található.

9. cikk

Fizetési rendszerek és pénzügyi piacok

(1) Az 5. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárásnak a felek fizetési vagy elszámolási rendszerekkel vagy pénzügyi piaccal kapcsolatos jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatásait kizárólag a tagállamnak a rendszerre vagy piacra alkalmazandó jogszabályai szabályozzák.

(2) Az (1) bekezdés nem zár ki semmi olyan semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra vonatkozó jogcselekményt, amellyel a vonatkozó kifizetési rendszerre vagy pénzügyi piacra alkalmazandó jogszabályok szerinti kifizetéseket vagy ügyleteket lehetne érvényteleníteni.

10. cikk

Munkaszerződések

A fizetésképtelenségi eljárásnak munkaszerződésekre és munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a tagállam munkaszerződésekre alkalmazandó jogszabályai szabályozzák.

11. cikk

A nyilvántartás-köteles jogokra gyakorolt hatások

A fizetésképtelenségi eljárásnak az adós jogaira gyakorolt hatásait olyan ingatlantulajdon, hajó vagy repülőgép tekintetében, amelyet közhitelű nyilvántartásba kell bejegyezni, annak a tagállamnak a jogszabályai határozzák meg, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

12. cikk

Közösségi szabadalmak és védjegyek

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában közösségi szabadalmat, közösségi védjegyet vagy a közösségi jogszabályok által bevezetett más hasonló jogot csak a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokban lehet érvényesíteni.

13. cikk

Hátrányt okozó cselekmények

A 4. cikk (2) bekezdésének m) pontját nem kell alkalmazni, ha az összes hitelező számára hátrányt okozó cselekmény által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy:

- az említett cselekmény egy másik tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, mint ahol az eljárást megindították, és
- ezek a jogszabályok a vonatkozó esetben nem tesznek lehetővé semmilyen megtámadást.

14. cikk

Harmadik személy vevő védelme

Amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően végrehajtott cselekmény révén az adós ellenérték fejében értékesít:

- ingatlant vagy
- olyan hajót vagy repülőgépet, amelyet egy közhitelű nyilvántartásba kell bejegyezni, vagy
- olyan értékpapírokat, amelyek létezése eleve feltételezi a jogszabályok által megállapított nyilvántartásba való bejegyzést,

az ilyen cselekmény érvényességét annak az államnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

15. cikk

A fizetésképtelenségi eljárások hatása a folyamatban lévő peres eljárásokra

Az adós rendelkezése alól kivont vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő eljárások fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelyben az eljárás folyamatban van.

II. FEJEZET

A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS ELISMERÉSE

16. cikk

Alapelv

(1) A 3. cikk alapján hatáskörrel rendelkező tagállam bírósága által hozott fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatokat az összes többi tagállam attól kezdve ismeri el, amikor az hatályossá válik az eljárást megindító államban.

Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az adós ellen perképessége hiánya miatt nem tudják megindítani a fizetéseképtelenségi eljárást más tagállamokban.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás elismerése nem zárja ki, hogy egy másik tagállam bírósága a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást indítson. Az utóbbi eljárás a III. fejezet értelmében másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás.

17. cikk

Az elismerés hatásai

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindító határozat, minden további alaki követelmény nélkül, bármely más tagállamban ugyanazzal a joghatással rendelkezik, mint az eljárást megindító állam jogszabályai szerint és a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás megindításáig a másik tagállamban is, kivéve, ha ez a rendelet másként rendelkezik.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás joghatását egy másik tagállamban nem kifogásolhatják. A hitelezők jogainak bármilyen korlátozása, különösen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, csak a hozzájárulásukat adó hitelezők esetében van hatással egy másik tagállam területén található vagyontárgyakra.

18. cikk

A felszámoló hatásköre

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alapján illetékes bíróság által kijelölt felszámoló gyakorolhatja az eljárást megindító állam jogszabályai által ráruházott összes hatáskört egy másik tagállamban, amennyiben ott nem indítottak másik fizetéseképtelenségi eljárást, sem ezzel ellentétes biztosítási intézkedést nem hoztak fizetéseképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem alapján. Az 5. és 7. cikkre is figyelemmel a felszámoló különösen elmozdíthatja az adós vagyontárgyait annak a tagállamnak a területéről, ahol azok találhatóak.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése alapján illetékes bíróság által kijelölt felszámoló bármely más tagállamban bíróságokon keresztül vagy bíróságon kívüli úton állíthatja, hogy az ingó vagyont áthelyezték az eljárást megindító állam területéről a másik tagállam területére a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően. A felszámoló a hitelezők érdekében bármely megtámadási keresettel élhet.

(3) Hatáskörét gyakorolva a felszámoló annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek a területén belül intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra. Ebbe a hatáskörbe nem tartoznak bele a kényszerintézkedések, illetve a felszámoló nem határozhat jogi eljárásokban vagy jogvitákban.

19. cikk

A felszámolói kinevezés igazolása

A felszámolói kinevezést az eredeti kinevezési határozat hiteles másolatával vagy az illetékes bíróság által kiadott bármely más tanúsítvánnyal igazolják.

Szükség lehet annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordításra, amelynek a területén fog eljárni. Hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

20. cikk

Visszatérítés és beszámítás

(1) Az a hitelező, akinek, a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását követően bármely módon, különösen végrehajtással, részlegesen vagy teljesen kielégítésre került az adós tulajdonában lévő egy másik tagállam területén található vagyontárgyra vonatkozó követelése, az 5. és 7. cikkre is figyelemmel visszatéríti a felszámolónak azt, amit megszerzett.

(2) A hitelezők egyenlő elbírálásának biztosítása érdekében az a hitelező, aki a fizetéseképtelenségi eljárás során megkapta követelése arányos kielégítését, csak akkor részesedik a más eljárásokban keletkezett felosztásból, ha azonos besorolású vagy kategóriájú hitelezők ezekben az egyéb eljárásokban egyenértékű vagyონrészt kaptak.

21. cikk

Közzététel

(1) A felszámoló kérheti a fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozat és adott esetben az őt kijelölő határozat közzétételét bármely más tagállamban az adott államban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően. Az ilyen közzététel tartalmazza a kijelölt felszámolót, és hogy az alkalmazott illetékességi szabály a 3. cikk (1) bekezdése vagy a 3. cikk (2) bekezdése szerinti-e.

(2) Bármely tagállam, amelynek területén belül az adós telephelye van, azonban kötelező közzétételt kérhet. Ilyen esetekben a felszámoló vagy az erre felhatalmazott bármely hatóság, abban a tagállamban, ahol a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindították, megteszi az ilyen közzététel biztosításához szükséges összes intézkedést.

22. cikk

Közhitelű nyilvántartásba vétel

(1) A felszámoló kérheti, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindító határozatot jegyezzék be az ingatlan-nyilvántartásba, a kereskedelmi nyilvántartásba vagy bármilyen egyéb, más tagállamokban vezetett közhitelű nyilvántartásba.

(2) Bármelyik tagállam előírhatja azonban a kötelező nyilvántartásba vételt. Ezekben az esetekben a felszámoló vagy az erre felhatalmazott bármely hatóság abban a tagállamban, ahol a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindították, megteszi az ilyen bejegyzéshez szükséges összes intézkedést.

23. cikk

Költségek

A 21. és 22. cikkben előírt közzététel és bejegyzés költségeit az eljárás során keletkezett költségeknek és kiadásoknak tekintik.

24. cikk

Kötelezettség teljesítése az adós számára

(1) Ha egy tagállamban egy kötelezettséget olyan adós javára teljesítettek, aki ellen egy másik tagállamban fizetési képtelenségi eljárást indítottak, és azt annak az eljárásnak a felszámolója számára kellett volna teljesíteni, a kötelezettséget teljesítő személyt, ha nem tudott az eljárás megindításáról, úgy kell tekinteni, mint aki teljesítette kötelezettségét.

(2) Ha egy ilyen kötelezettséget még a 21. cikkben előírt közzétételt megelőzően fizetik ki, a kötelezettséget teljesítő személyről, az ellenkező bizonyításáig, azt kell feltételezni, hogy nem tudott a fizetési képtelenségi eljárás megindításáról; ha a kötelezettséget az ilyen közzétételt követően teljesíti, a kötelezettséget teljesítő személyről, az ellenkező bizonyításáig, azt kell feltételezni, hogy tudott az eljárás megindításáról.

25. cikk

Egyéb határozatok elismerése és végrehajthatósága

(1) Az olyan bíróság által hozott fizetési képtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint

jóváhagyott egyezségeket, amelynek az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 16. cikknek megfelelően elismerik, minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni. Az ilyen határozatokat az egyezményhez való csatlakozási okmányokkal módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Brüsszeli Egyezmény 31-51. cikkének – a 34. cikk (2) bekezdése kivételével – megfelelően hajtják végre.

Az első albekezdést a fizetési képtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra, abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet követően hozott biztosítási intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.

(2) A (1) bekezdésben említettektől eltérő határozatok elismerését és végrehajtását az (1) bekezdésben említett egyezmény szabályozza, feltéve hogy ez az egyezmény alkalmazható.

(3) A tagállamok nem kötelesek elismerni vagy végrehajtani azt az (1) bekezdésben említett határozatot, amely a személyi szabadság vagy a levéltitok korlátozását eredményezheti.

26. cikk ⁽¹⁾

Közrend

Bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetési képtelenségi eljárás elismerését vagy az ilyen határozatokkal kapcsolatosan hozott határozat végrehajtását, ha az ilyen elismerés vagy végrehajtás hatása nyilvánvalóan ellentétes az adott állam közrendjével, különösen az alapvető elvekkel vagy az alkotmányos jogokkal és az egyéni szabadságjogokkal.

III. FEJEZET

MÁSODLAGOS FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOK

27. cikk

Az eljárás megindítása

Ha egy tagállam bírósága a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást indít (főeljárás), amelyet egy másik tagállam elismer, a másik tagállamnak a 3. cikk (2) bekezdése szerinti illetékes bírósága másodlagos fizetési képtelenségi eljárást indíthat, anélkül hogy az adós fizetési képtelenségét megvizsgálják. Ezeknek az utóbbi eljárásoknak a B. mellékletben felsorolt eljárások között kell szerepelniük. Hatásuk az adósnak ennek a másik tagállam területén lévő vagyontárgyaira korlátozódik.

⁽¹⁾ Lásd: a 26. és 37. cikk alkalmazására vonatkozó portugál nyilatkozat (HL C 183., 2000.6.30, 1. o.)

28. cikk

Alkalmazandó jogszabályok

Amennyiben ez a rendelet másként nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra alkalmazandó jogszabályok annak a tagállamnak a jogszabályai, amelynek területén belül a másodlagos eljárást megindítják.

29. cikk

Az eljárás megindítása iránti kérelem joga

Másodlagos eljárás megindítását kérheti:

- a) a főeljárás felszámolója;
- b) bármely más személy vagy hatóság, aki, illetve amely jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a jogszabályai szerint, amelynek a területén belül a másodlagos eljárás megindítását kérik.

30. cikk

Előlegfizetés a költségekre és kiadásokra

Ha annak a tagállamnak a jogszabályai, ahol a másodlagos eljárás megindítását kérelmezik, megkövetelik, hogy az adós vagyona legyen elegendő az eljárás költségeinek és kiadásainak teljes vagy részleges fedezetére, a bíróság az ilyen kérelem kézhezvételekor kérheti, hogy a kérelmező fizessen előleget a költségekre, vagy nyújtson megfelelő biztosítékot.

31. cikk

Együttműködési és tájékoztatási kötelezettség

(1) Az információközlés korlátozó szabályaira is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek tájékoztatni egymást. Azonnal továbbítanak minden olyan információt, amely fontos lehet a többi eljárás számára, különösen a követelések bejelentésénél és igazolásánál, valamint az eljárások befejezésére irányuló minden intézkedésnél.

(2) Az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokra is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek egymással együttműködni.

(3) A másodlagos eljárás felszámolója időben lehetőséget nyújt a főeljárás felszámolójának, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.

32. cikk

A hitelezői jogok gyakorlása

(1) Bármely hitelező bejelentheti követelését a főeljárásban és bármely másodlagos eljárásban.

(2) A főeljárás és bármely másodlagos eljárás felszámolói abban az esetben jelentenek be a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van ezt ellenezni vagy követeléseiket visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jogszabály így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos eljárás felszámolója jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, különösen a hitelezők gyűlésén.

33. cikk

Az értékesítés felfüggesztése

(1) A másodlagos eljárást megindító bíróság a főeljárás felszámolójától kapott kérelem kézhezvételekor az értékesítést egészében vagy részlegesen felfüggeszti, azzal a feltétellel, hogy ebben az esetben kérheti a főeljárás felszámolóját, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos eljárás hitelezői vagy az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A felszámolótól kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nem áll kifejezetten a főeljárás hitelezőinek érdekében. Az értékesítés ilyen felfüggesztését három hónapig terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti az értékesítés felfüggesztését a következő esetekben:

- a főeljárás felszámolójának kérelmére,
- hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos eljárás felszámolójának kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a főeljárásban vagy a másodlagos eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.

34. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokat befejező intézkedések

(1) Ha a másodlagos eljárásra alkalmazandó jogszabályok lehetővé teszik az ilyen eljárások fizetőképesség helyreállítását célzó tervvel, kiegyezéssel vagy hasonló intézkedéssel történő felszámolás nélküli lezárását, a főeljárás felszámolója fel van hatalmazva arra, hogy ilyen intézkedést javasoljon.

Az első albekezdésben említett másodlagos eljárás lezárása a főeljárás felszámolójának beleegyezése nélkül nem jogerős; azonban az ő egyetértésének hiányában is jogerőssé válhat, ha a javasolt intézkedés nincs hatással a főeljárás hitelezőinek pénzügyi érdekeire.

(2) Az (1) bekezdésben említett másodlagos eljárásban javasolt intézkedésből származó hitelezői jogok bármely korlátozása, mint amilyen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.

(3) A 33. cikk alapján elrendelt értékesítés felfüggesztése során csak a főeljárás felszámolója vagy az előbbi hozzájárulásával az adós javasolhatja ennek a cikknek az első bekezdésében megállapított intézkedéseket a másodlagos eljárásban; semmilyen más ilyen intézkedésre irányuló javaslatot nem bocsátanak szavazásra, illetve nem hagynak jóvá.

35. cikk

A másodlagos eljárásban fennmaradó vagyontárgyak

Ha a vagyontárgyak értékesítése révén a másodlagos eljárásban az ezen eljárás szerint nyilvántartott összes követelést ki lehet elégíteni, az eljárásban kijelölt felszámoló haladéktalanul átad minden fennmaradó vagyontárgyat a főeljárás felszámolójának.

36. cikk

A főeljárás utólagos megindítása

Ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást, a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás egy másik államban történő megindítását követően indították meg, a 31-35. cikket kell alkalmazni az elsőként megindított eljárásra, amennyiben az eljárás menete ezt lehetővé teszi.

37. cikk (1)

Korábbi eljárások átalakítása

A főeljárás felszámolója kérheti, hogy az A. mellékletben felsorolt, egy másik tagállamban korábban megindított eljárást változtassanak át felszámolási eljárásra, ha ez a főeljárás hitelezőinek érdekében áll.

A 3. cikk (2) bekezdése szerint hatáskörrel rendelkező bíróság rendeli el a B. mellékletben felsorolt eljárások egyikévé történő átalakítást.

38. cikk

Biztosítási intézkedések

Ha a tagállamnak a 3. cikk (1) bekezdése alapján illetékes bírósága ideiglenes felszámolót nevez ki az adós vagyontárgyai megóvásának biztosítására, ennek az ideiglenes gondnoknak jogában áll a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem és az eljárás megindítását elrendelő határozat közötti időszakra, az adós egy másik tagállamban elhelyezett bármely vagyontárgyának a megmentése és megóvása érdekében, az adott állam jogszabályaiban előírtaknak megfelelő intézkedéseket kérni.

IV. FEJEZET

A HITELEZŐK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS A KÖVETELÉSEIK BEJELENTÉSE

39. cikk

A követelések bejelentésének joga

Bármely hitelezőnek – beleértve a tagállamok adóhatóságait és társadalombiztosítási hatóságait –, akinek szokásos tartózkodási helye, állandó lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van, mint az eljárást megindító állam, jogában áll írásban bejelenteni követeléseit a fizetésképtelenségi eljárásban.

40. cikk

Tájékoztatási kötelezettség a hitelezők irányában

(1) Amikor a tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítanak, annak az államnak az illetékes bírósága vagy az általa kijelölt felszámoló haladéktalanul tájékoztatja azokat az ismert hitelezőket, akiknek szokásos tartózkodási helye, állandó lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van.

(1) Lásd: a 26. és 37. cikkek alkalmazására vonatkozó portugál nyilatkozat (HL C 183., 2000.6.30, 1. o.)

(2) Ez az egyedi értesítésben nyújtott tájékoztatás különösen a határidőket, a határidők tekintetében megállapított szankciókat, a benyújtott kérelem elfogadására felhatalmazott testületet vagy hatóságot és az egyéb megállapított intézkedéseket tartalmazza. Az ilyen értesítés azt is jelzi, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek követeléseik elsőbbséget élveznek vagy dologilag biztosítottak, be kell-e jelenteniük követeléseiket.

41. cikk

A bejelentett követelés tartalma

A hitelező megküldi a követelést alátámasztó okiratok – ha vannak ilyenek – másolatát, és jelzi követelése jellegét, keletkezése időpontját és összegét, valamint, hogy követelése tekintetében elsőbbségre, dologi biztosítékra vagy tulajdonjog fenntartására tart-e igényt, valamint, hogy a biztosíték milyen vagyontárgyakra terjed ki.

42. cikk

Nyelvek

(1) A 40. cikkben előírt tájékoztatást az eljárást megindító állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén nyújtják be. Ennek érdekében „Felhívás követelés bejelentésére. Betartandó határidők” feliratú formanyomtatványt alkalmaznak, mely felirat az Európai Unió intézményeinek valamennyi hivatalos nyelvén szerepel.

(2) Bármely hitelező, akinek szokásos tartózkodási helye, állandó lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van, mint az eljárást megindító állam, követelését ennek a másik államnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén is bejelentheti. Ebben az esetben azonban a benyújtott kérelme az eljárást megindító állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kiállított „Követelésbejelentés” feliratot viseli. Ezenkívül kérhető tőle, hogy az eljárást megindító állam hivatalos nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére történő fordítást bocsásson rendelkezésre.

V. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk

Időbeli hatály

E rendelet rendelkezéseit csak a rendelet hatálybalépését követően megindított fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni. A rendelet hatálybalépése előtt az adós által megtett cselekményeket a továbbiakban is azok a jogszabályok szabályozzák, amelyeket megtételük idején kellett alkalmazni ezekre a cselekményekre.

44. cikk

Más megállapodásokhoz való viszony

(1) Hatálybalépését követően ez a rendelet – a hatálya alá tartozó ügyek tekintetében, a tagállamok közötti viszonyban, a két vagy több tagállam között kötött egyezmények – helyébe lép, különösen:

- a) Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról és a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án;
- b) Egyezmény Belgium és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról, egyezségekről és kifizetések felfüggesztéséről (az 1973. június 13-i kiegészítő jegyzőkönyvvel), kelt Brüsszelben, 1969. július 16-án;
- c) Egyezmény Belgium és Hollandia között a területi illetékességről, csődről és a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án;
- d) Szerződés Németország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és egyezségekről, kelt Bécsben, 1979. május 25-én;
- e) Egyezmény Franciaország és Ausztria között az illetékességről, a csőddel kapcsolatos határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1979. február 27-én;
- f) Egyezmény Franciaország és Olaszország között a bírósági határozatok végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Rómában, 1930. június 3-án;
- g) Egyezmény Olaszország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és kiegyezésekről, kelt Rómában, 1977. július 12-én;
- h) Egyezmény a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a bírósági határozatok és más kötelezettséget tartalmazó okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án;
- i) Egyezmény az Egyesült Királyság és a Belga Királyság között a határozatok kölcsönös végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, jegyzőkönyvvel együtt, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án;
- j) Egyezmény Dánia, Finnország, Norvégia, Svédország és Izland között a csődről, kelt Koppenhágában, 1933. november 7-én;
- k) Európai egyezmény a csőd egyes nemzetközi szempontjairól, kelt Isztambulban, 1990. június 5-én.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyezmények továbbra is hatályban vannak az e rendelet hatálybalépését megelőzően indított eljárások tekintetében.

(3) E rendeletet nem kell alkalmazni:

46. cikk

- a) bármely tagállamban, olyan mértékben, amennyire összeegyeztethetetlen az adott állam által e rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több harmadik országgal kötött egyezményből eredő csődvel kapcsolatos kötelezettséggel;
- b) az Egyesült Királyságban és Észak-Írországban olyan mértékben, amennyire e rendelet hatálybalépésekor összeegyeztethetetlen a nemzetközösségi megállapodásokból eredő, a csődvel és a fizetéképtelen társaságok felszámolásával kapcsolatos kötelezettséggel.

Jelentések

Legkésőbb 2012. június 1-ig és azt követően ötévenként a Bizottság jelentést terjeszt be a rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot mellékelnek.

45. cikk

A mellékletek módosítása

A Tanács – egy tagja kezdeményezésére vagy a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva – módosíthatja a mellékleteket.

47. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2002. május 31-én lép hatályba.

Ez a rendelet az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2000. május 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. COSTA

A. MELLÉKLET

A 2. cikk a) bekezdésében említett fizetésképtelenségi eljárások

BELGIË BELGIQUE

- Het faillissement La faillite
- Het gerechtelijk akkoord Le concordat judiciaire
- De collectieve schuldenregeling Le règlement collectif de dettes

- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a Court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
- Company examinership

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria
- Amministrazione controllata

ΕΛΛΑΣ

- Πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση
- Η προσωρινή διαχείριση εταιρίας. Η διοίκηση και η των πιστών
- Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat

ESPAÑA

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspensión de pagos

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

FRANCE

- Liquidation judiciaire
- Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

IRELAND

- Compulsory winding-up by the court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

PORTUGAL

- O processo de falência
- Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
  - A concordata
  - A reconstituição empresarial
  - A reestruturação financeira
  - A gestão controlada

SUOMI FINLAND

- Konkurssi konkurs
- Yrityssaneeraus företagssanering

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
  - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
  - Administration
  - Voluntary arrangements under insolvency legislation
  - Bankruptcy or sequestration
-

B. MELLÉKLET

A 2. cikk c) bekezdésében említett felszámolási eljárások

BELGIË BELGIQUE	– Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
– Het faillissement La faillite	
DEUTSCHLAND	ITALIA
– Das Konkursverfahren	– Fallimento
– Das Gesamtvollstreckungsverfahren	– Liquidazione coatta amministrativa
– Das Insolvenzverfahren	LUXEMBOURG
ΕΛΛΑΣ	– Faillite
– Πτώχευση	– Régime spécial de liquidation du notariat
– Η ειδική εκκαθάριση	NEDERLAND
ESPAÑA	– Het faillissement
– Concurso de acreedores	– De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen
– Quiebra	ÖSTERREICH
– Suspensión de pagos basada en la insolvencia definitiva	– Das Konkursverfahren
FRANCE	PORTUGAL
– Liquidation judiciaire	– O processo de falência
IRELAND	SUOMI FINLAND
– Compulsory winding-up	– Konkurssi konkurs
– Bankruptcy	SVERIGE
– The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent	– Konkurs
– Winding-up in bankruptcy of partnerships	UNITED KINGDOM
– Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)	– Winding-up by or subject to the supervision of the court
	– Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
	– Bankruptcy or sequestration

C. MELLÉKLET

A 2. cikk b) bekezdésében említett felszámolók

BELGIË BELGIQUE

- De curator Le curateur
- De commissaris inzake opschorting Le commissaire au sursis
- De schuldbemiddelaar Le médiateur de dettes

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter

ΕΛΛΑΣ

- Ο σύνδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Depositario-administrador
- Interventor o Interventores
- Síndicos
- Comisario

FRANCE

- Représentant des créanciers
- Mandataire liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution de plan

IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

ITALIA

- Curatore
- Commissario

LUXEMBOURG

- Curateur
- Commissaire
- Liquidateur
- Conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surseance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Besondere Verwalter
- Vorläufiger Verwalter
- Konkursgericht

PORTUGAL

- Gestor judicial
- Liquidatário judicial
- Comissão de credores

SUOMI FINLAND

- Pesänhoitaja boförvaltare
- Selvittäjä utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- God man
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
  - Supervisor of a voluntary arrangement
  - Administrator
  - Official Receiver
  - Trustee
  - Judicial factor
-